

Lábass Juci, énekes színművész, aki ma (1930) megérlelt tehetségével, pályájának és emberi lényének teljességéhez érkezett. Erről a beérkezett magasságról szemlélve Lábass Juci pályáját, meg kell, állapítani róla az öntudatos és következetes művész-egyéniségek erejét, amellyel magasan föléje emelkedik másoknak, akik csak a színpadot, mint kirakatot tekintik célnak, nemesebb belső tartalom nélkül. Lábass Juci szereti a komoly, sőt nehéz színpadi feladatokat. Már legelső színpadi megszólalása óta is azokhoz a szerepekhez nyúl előszeretettel, melyekben — távol a selejtesebb és egyik napról a másik napra létjogukat veszítő revue-galimathiasoktól — érdemes színészi munkára kínálkozik számára alkalom. Éppen ezért nem a kétségtelen primadonna-típus az, ami Lábass Jucit elsősorban kiemeli a magyar színészetben, hanem a jó színésznő, a gondolkodó előadó, az áldozatos lelkű rajongó, aki csak akkor jön elő hivatkozás nélküli magányából, amikor megbecsülhető színpadi feladatok hívják. Minden egyebet nyugodtan átenged másoknak, akiket sem nem irigyel, sem nem követ. Ő maga ellenben követendő példa abban, hogy pl. a vidékre is csakúgy elmegy, ha egy kedvére való, derék színészi feladat megoldása kínálkozik neki, mint ahogy túl a határokról, idegen nyelven játszott jelentékeny szerepeiből is többször hazahozta már a sikert a magyar színpadi-művészet számlájára javára. Szerénysége, reklámbíbiája csak emeli értékét. Énekhangjának szépsége és kultúráltsága, mozgásművészete, általában véve megjelenésének bája olyan színpadi fegyverzet, amely akkor fogja minden irányban lenyűgözni híveit és a nagyközönséget, amikor a girl-staffaget elunva, végleg átjátssza magát a komoly (drámai) színpadokra. (—y —ly.)

Lábass Juci életrajzi adatai a következők: született 1896. július 22-én, Zilahon. Szabadkán már zárdai iskoláslány korában hangja méltó feltűnést keltett. 1910-ben Rákosi Szidi növendéke, majd 1913. május 24-én fellép a Király Színházban, a »Buksi« c. operett Lóri szerepében. Eleinte szubrett szerepeket játszott, majd primadonna lett. 1922. ápr. 20-án a Városi Színház vendége, a »Boccaccio«-ban, 1923. szept. havában újra fellép itt az »Orpheus«-ban, majd ugyanitt 1924. febr. 14-én a »Bacchus-éj« c. operettben vendégszerepel, április havától a Király Színházban aratott sikert (Marica grófnő). 1928-tól a Király Színház tagja. Főbb szerepei: Serpolette (Cornevillei hangok); Elinor (Aranyhattyú), Auróra (Chopin), Gonda (Elvált asszony), Suzy (A királynő rózsája), Marica grófnő címszerepe, Rózsika (Eltörött a hegedű), Szidili (Sztambul rózsája), Panni (Cigánygrófné), Fedora (Cirkuszhercegnő), Suzanne (Ártatlan özvegy), Stella (Legénybúcsú), Szibill címszerepe, Lisbeth (Rip van Winkle), Nadja (Orlow), Hortense (Offenbach), Euridice (Orpheus), Katinka (Pillangófőhadnagy), Margit (Pesti család), stb.

Lábas Lajosné, Szántó Magdolna színésznő, sz. 1850-ben, Nagybányán. Színpadra lépett 1879-ben, Kuthy Béla színgazdánál.

Lábdi Gáspár, színész. Színpadra lépett 1867-ben.

Labia Mária grófnő, énekesnő, a berlini Komische Oper primadonnája 1910. ápr. 1-én mutatkozott be nálunk, az Operaházban, a »Tosca«, majd a »Carmen« címszerepében. 1912. okt. 19-én, 22. és 25-én